

MISSA D'ONZE

Núm 163

novembre 2024

MEMÒRIA DELS DIFUNTS

En la missa d'onze del dia 1 de novembre, solemnitat de Tots Sants, fem memòria dels nostres germans **Joan i Anna Soler Vilar**; el dia 3, d'**Andreu Andrio Albalat**; el dia 10, de **Demetrio i Juan Gasulla**; el 17, d'**Agustí Flors Jover**, i el 24, del bisbe **Josep Climent Avinent**

HA MORT ANTONI VIZCARRO RIBERA

Ben conegut de tots nosaltres des que vingué de Tarragona amb la família a començament dels anys noranta. No ha deixat mai la nostra missa d'onze, com a participant actiu, com a monitor i com a cantor. Formà part dels cors *Pentecosta* i *Resurrexit* que li cantàrem en el seu sentit soterrar. Mestre de professió, Toni era l'home de la discreta presència; darrerament ens duia el micro per a la celebració i, en acabar, la impedimenta pel cafè. Servidor prudent que, en morir, el Senyor el deu haver col·locat a la seua dreta en el seu Regne.

REFLEXIÓ DESPRÉS DE MISSA

Podríem parlar, el darrer diumenge del mes, dia 24 de novembre, de la nostra missa d'Onze i mirar de millorar-ne la celebració. Els pròxims mesos podríem fer objete de reflexió, la pregària dels salms i els càntics de les laudes dels diumenges.

REVISTA PENTECOSTA 105

Estem preparant dos nous números de la revista PENTECOSTA: el 103 amb una selecció dels textos i la música de les vespres dominicals I (dissabte) i II (diumenge), amb unes bones catequesis de Joan Pau II i Benet XVI. I, també el 128, resum de l'any 2024, any de gràcia amb un apartat dedicat a la memòria d'alguns dels laics que ens han precedit en la fe i en l'estima per esta terra.

CATEQUESI

Des del diumenge 13 d'octubre, ja està en marxa la catequesi infantil per la primera comunió, a la qual assisteixen un grup de set infants. Abans de la missa tenen una sessió de catequesi i en la segona part de la celebració passen a l'oratori per pregar.

SAMBORI DE CARITAS

El dimarts 1 d'octubre van començar les sessions del Sambori amb 40 infants matriculats, distribuïts en 8 grups, 5 de primària i 3 de secundària i batxillerat. El dilluns 2, en els mateixos salons es va fer una trobada dels voluntaris dels projectes de llengua, costura i sambori. Uns 30 voluntaris que van compartir les seues experiències.

ESPLAI 2024-2025

Ja s'ha représ l'esplai amb una primera sessió el dissabte 26. Molt bona assistència, més de 40 infants i molts monitors. Enguany s'han incorporat un bon nombre de monitores de 1r de batxillerat. Sempre són benvingudes. El dissabte 9 faran una eixida a Borriol, a la qual ja s'han apuntat 65 infants; i per al 30 de novembre i l'1 de desembre està previst un cap de setmana a l'alberg Don Joan Bosco, a la serra de Mariola.

COR PENTECOSTA

El 14 de desembre, després de la missa vespertina de les 7 a la capella de la Sang, el Cor Pentecosta oferirà el seu concert de nadal. I tornarà a actuar, a la plaça Major, el diumenge 21, després de la missa de les 11.

HONOR PENTECOSTA 2024

El 6 de desembre, dia de la Constitució, a la ciutat de Puigcerdà (Girona) serà la concessió de l'Honor Pentecosta 2024 al Seminari del Poble de Déu, una institució religiosa, activa durant quaranta anys en les nostres terres.

RACÓ DEL PAPA FRANCESC SANT CARLES ACUTIS (1991-2006)

Pel 10 del present mes d'octubre el papa Francesc havia previst la canonització, juntament amb altres 14 beats, del sorprenent jove italià **Carlo Acutis** que el 10 d'octubre de 2020 ja havia beatificat. Es tracta del primer sant del nou mil·lenari mort prematurament d'eleucèmia als seus 15 anys a Monza

Nacut ocasionalment a Londres (1991) era fill de pares poc religiosos, naturals de la Llombardia. Des de menudet Carlo es mostrà piadós, amb un gran fervor eucarístic i una profunda devoció a la Mare de Déu. Als set anys es preparà per la primera comunió. I encuriós, de petit s'interessà vivament per les aparicions de la Mare de Déu, i s'aplicà a l'estudi d'alguns dels sants.

A banda esta vessant piadosa, de la seua etapa escolar, tothom recorda com defensava sempre els més desfavorits, amb particular atenció als companys que eren víctimes de les burles de la classe, com també als discapacitats. Carlo dedicava també el temps lliure a visitar malalts, estalviava diners per donar-lo als necessitats, ajudava les persones sense llar, es féu voluntari en menjadors populars. I solia aclarir el misteri de la seua alegria dient: 'La tristor és mirar-se a si mateix; la felicitat és mirar cap a Déu'.

Des de menut s'interessà vivament per les tecnologies de la informació i la comunicació, ideà un material audiovisual que aplicà a les aparicions marianes i als miracles eucarístics; en això seria precursor de la difusió de continguts religiosos per aquests mitjans audiovisuals. Una altra obra seua és una exposició sobre la tradició de miracles eucarístics amb

fotografies i descripcions, que ha donat la volta al món.

Carlo era molt aficionat al futbol, 'el *calcio*' que en diuen els italians. Suposem que devia ser seguidor d'algun equip de Milà, ciutat pròxima a Monza. Tenia també molta afició als videojocs. Se la passava bomba amb la seua Playstation, (en diposava d'una PS2 que li encantava), però se solia limitar a fer-ne ús només una sola hora a la setmana.

A principi d'octubre de 2006, quan tenia 15 anys, Carlo emmalaltí de leucèmia tipus M3. En entrar a l'hospital ja advertí

í a sa mare: 'D'ací ja no eixiré'. I li confià que oferia la seua vida en sacrifici per l'Església. Quan la infermera li preguntava com es trobava, ell responia: 'Estic bé. Hi ha gent que pateix molt més que no jo. No em desperteu la mare, que està massa cansada i encara es preocuparia més de mi'. Poc abans de morir, demanà la unció dels malalts i el 12 d'octubre, als seus 15 anys d'edat, moria plàcidament en aquell hospital de sant Gerard de Monza (Llombardia).

Abans de morir, Carlo havia manifestat la voluntat de ser soterrat a Assís. Acompanyaren el seu sant cos sense vida molta gent que no s'esperaven; entre altres, persones sense sostre, immigrants, captaires i infants abandonats que el ploraven desconsolats.

Encara ara podríem trobar a internet més de dos-cents llocs i blogs que parlen de Carlo Acutis en diversos idiomes i on es narren diverses històries de conversió operades arran de la seua mort. Els pares reberen multitud de cartes de tot el món; i sa mare mateixa confessava que el seu fill l'havia acostada a Déu.

El 2019 exhumaren el seu cos que, si no el trobaren incorrupte, com havien difós alguns., sí íntegre en tots els seus membres, i així el traslladaren a la basilica de santa Maria la Major d'Assís, mentre depositaren el seu cor en un relicari a la basilica de sant Francesc.

El 2013 s'inicià el procés de reconeixement de les seues virtuts. El 2018 el papa Francesc el declarava '**venerable**'; el 2020, després d'un miracle reconegut per l'església, en favor d'un infant del Brasil l'any 2010, el mateix papa el declarava '**beat**'; i, amb la comprovació d'un segon miracle, ara en favor de Valèria, una jove de Costa-rica, s'obria el camí de la seua canonització, com a **sant**.

I és així com, en Carlo Acutis, tenim el primer 'sant' del nostre segle XXI. Que ell pregue per nosaltres i ens atorgue del seu Senyor l'alegria de la salvació que tant el caracteritzava.